

Sygnatura akt I C 276/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 4 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Angelika Lewandowska

Protokolant: sekr. sąd. Justyna Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Koninie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 102.500 zł (sto dwa tysiące pięćset złotych) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.623,26 zł (siedem tysięcy sześćset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia sześć groszy) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 maja 2013 roku do dnia zapłaty.
3. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
4. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.619,72 zł (dziewięć tysięcy sześćset dziewiętnaście złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.
5. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Koninie) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych następujące kwoty:

- od powoda z zasądzonych roszczenia 20 zł,

- od pozwanego 104,98 zł.

SSO Angelika Lewandowska

sygn. akt I C 276/14

UZASADNIENIE

Powód K. M. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. następujących kwoty:

- 122 500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2013r. do dnia zapłaty,
- 7973,27 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17.05.2013r. do dnia zapłaty

a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 11.06.2010 r. w miejscowości R. jadąc motocyklem, podczas manewru wyprzedzania, zderzył się na skrzyżowaniu dróg z samochodem osobowym, który wykonywał manewr skrętu w lewo. Powód powołał się na opinię biegłego sadowego w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowy w K. o sygn. IV U (...), w której biegły wskazał, że obaj kierowcy swoim zachowaniem na drodze przyczynili się do spowodowania wypadku. Kierowca samochodu osobowego posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej wykupioną u pozwanego, w związku z czym powód postanowił dochodzić swoich roszczeń od pozwanego. W następstwie zdarzenia powód został przyjęty na oddział chirurgiczny szpitala w S.. W wyniku wypadku powód doznał wstrząśnienia mózgu, złamania kłykcia lewego kości potylicznej, wieloodłamowego złamania miednicy z rozerwaniem spojzenia łonowego oraz obu stawów krzyżowo biodrowych, wieloodłamowego złamania nasady bliższej kości łokciowej lewej z przemieszczeniem, wieloodłamowego złamania nasady dalszej kości przedramienia prawego z przemieszczeniem, złamania kłykcia przyśrodkowego piszczeli lewej oraz wstrząsu pourazowego. Przeżyty uraz spowodował powstanie 75% uszczerbku na zdrowiu. Powód przeszedł operację na otwartej jamie brzusznej, operację złożenia złamanej miednicy, dwie operacje złożenia połamanych rąk, operację usunięcia prętów z rąk oraz operację lewego kolana. Po powrocie do domu przechodził bolesną rehabilitację Powód nadal odczuwa dotkliwe bóle miednicy, utyka na lewą nogę, doskwierają mu bóle nóg, cierpi z powodu bezsenności. Powód podkreślił, że ma niesprawny kciuk, nie może wykonać pełnego wyprostowania łokcia, nie ma pełnej rotacji i zgięcia nadgarstków obu rąk, cierpi z powodu problemów z potencją oraz towarzyszą mu problemy z pamięcią i koncentracją. Został uznany za niezdolnego do pracy. Pozwany przyznał powodowi świadczenie w tytułu zadośćuczynienia w kwocie 55 000 zł, ale w związku z przyjęciem 50% przyczynienia wypłacił mu kwotę 27 500 zł. Ponadto powód wskazał, że dochodzi odszkodowania za szkodę majątkową powstałą w związku ze zniszczeniem należącego do powoda motocykla, butów motocyklowych, kasku motocyklowego. Powód wskazał, że wartość szkody wynosi 16 946,53 zł, z czego po odliczeniu kwoty 500 zł wypłaconej mu przez pozwanego oraz przy uwzględnieniu przyczynienia do zapłaty pozostaje kwota 7973,27 zł.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany zakwestionował żądanie pozwu zarzucając, że powód przyczynił się do powstania szkody w granicach 50%. Pozwany wskazał, że uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 46% i że mając na uwadze przyczynienie powoda wypłacił mu tytułem zadośćuczynienia kwotę 27 500 zł oraz tytułem odszkodowania kwotę 500 zł. Zdaniem pozwanego roszczenie o uzupełnienie zadośćuczynienia jawi się jako całkowicie bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie a żądana dodatkowa kwota jest nadmierna. Pozwany odniósł się także do roszczenia o odszkodowanie zarzucając, że powód w sposób dowolny przyjął kwoty jakie miałyby przysługiwać z tytułu uszkodzonych przedmiotów ustalając je w sposób zawyżony. Zarzucił, że brak możliwości dokonania oględzin motocykla oraz brak dowodów na zainstalowanie na motocyklu zestawu owiewek, tłumika tytanowego uniemożliwia określenie wartości w/w przedmiotów, a w konsekwencji ustalenie wysokości odszkodowania.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11.06.2010 roku w miejscowości R. motocykl H. o nr rej. (...) kierowany przez A. M. zderzył się na skrzyżowaniu dróg z samochodem osobowym P., o nr rej. (...), kierowanym przez Z. G., który wykonywał manewr skrętu w lewo. Do wypadku przyczynił się powód, który wykonywał manewr wyprzedzania w miejscu zabronionym. Gdyby kierujący samochodem P. przed wykonaniem manewru skrętu w lewo uważniej obserwował drogę za swoim pojazdem, to w trakcie upewniania się o możliwości bezpiecznego rozpoczęcia wykonania manewru skrętu w lewo, musiałby zauważyć poruszający się po lewym pasie ruchu motocykl i miałby możliwość odpowiedniego zareagowania z zatrzymaniem włącznie. (dowód: opinia wydana w sprawie IV U (...) k.14-21).

Z. G. był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (bezsporne).

Po zdarzeniu powód A. M. został przewieziony do szpitala w S. na Oddział (...), gdzie zaopatrzone mu złamanie, wykonano laparotomię zwiadowczą jamy brzusznej. Po ustabilizowaniu stanu ogólnego powód został przekazany do Kliniki (...) w P., gdzie przebywał od 20.06.2010 r. do 24.06.2010 r. i gdzie wykonano u niego otwartą repozycję złamania miednicy ze stabilizacją. Następnie kontynuował leczenie, ponownie, na Oddziale (...) w szpitalu w S.. Ze szpitala wypisany został 06.07.2010 r. Podczas kolejnego pobytu w szpitalu w dniu 24.08.2010 r. usunięto mu implanty z kończyn górnych. Dalsze leczenie powód kontynuował w Poradni Urazowo-Chirurgicznej oraz był rehabilitowany. Po raz kolejny powód przebywał w szpitalu w dniach od 18 do 20.07.2011 r. z powodu dolegliwości pourazowych kolana lewego. Wykonano mu artroskopię i rozpoznano uszkodzenie łąkotki, przyśrodkowej, zwyrodnienie przedziału bocznego, chondromalację kłykcia przyśrodkowego kości piszczelowej. Podczas pobytu w szpitalu początkowo powód musiał być karmiony, pojęony, przebierany, myty, nie był w stanie nawet nacisnąć na dzwonek aby wezwać pielęgniarkę.

Po wyjściu ze szpitala powód nie mógł się poruszać, leżał w łóżku i nie wstawał do toalety, był pampersowany, trzeba było wykonywać przy nim wszystkie czynności. Te utrudnienia trwały ok. miesiąca. Codziennie przychodził do niego przez okres 1-2 miesięcy rehabilitant, który poddawał go intensywnym ćwiczeniom usprawniającym. Po ok. 3 tyg. rehabilitacji w domu widoczne były pierwsze efekty. Przez jakiś czas powód poruszał się na wózku inwalidzkim, a następnie przy pomocy kul. Kolejna rehabilitacja jaką przechodził powód miała na celu przywrócenie sprawności manualnej w rękach, albowiem powód nie potrafił nawet pisać. Po wypadku w ciągu pierwszego roku miał problemy ze snem. Zaburzenia adaptacyjne miały wpływ na aktywność życiową powoda. Powód obecnie porusza się samodzielnie bez pomocy kul z utykaniem na kończynę dolną lewą. Na kończynach górnych posiada zniekształcenia pourazowe oraz blizny, utrzymują się ograniczenie ruchomości oraz ograniczenie odwodzenia kciuka. Na kończynie dolnej lewej powód ma blizny po artroskopii.

Powód jest z zawodu elektromechanikiem. Prowadzi działalność gospodarczą, którą bezpośrednio po wypadku musiał przez okres kilku miesięcy zawiesić i stracił źródło dochodu. Obecnie nie może wykonywać precyzyjnych, manualnych czynności, co stanowi ograniczenie w prowadzonej przez niego działalności, albowiem wcześniej takie czynności wykonywał sam, a obecnie musi powierzać je swoim uczniom. Nie może też podnosić ciężkich przedmiotów. Częściej jest zmęczony i nie może już tak intensywnie pracować jak kiedyś. Nie może też spędzać aktywnie czas, albowiem odczuwa bóle nóg przy wysiłku, a nawet przy wchodzeniu po schodach. Przed wypadkiem był aktywny sportowo, jeździł na motorze, na rowerze, uprawiał windsurfing, a obecnie musiał z tego zrezygnować. Bezpośrednio po wypadku powód obawiał się o swoje życie, finansową przyszłość swojej rodziny, wychowanie dzieci. Stracił pewność siebie, obawia się czy jego stan zdrowia nie będzie się pogarszał i nie będzie w stanie zapewnić bytu rodzinie. Dopiero jesienią mógł włączyć się w opiekę nad swoją trójką dzieci. Córka powoda jest niewidoma i w czasie niepełnosprawności powoda nie mógł się nią opiekować. Powód odczuwa lęk przed jazdą samochodem jako pasażer, boi się wystrzałów fajerwerków, huk. Powód nadal się leczy, u ortopedy, lekarza rodzinnego i rehabilituje. Ortopeda przepisuje mu leki przeciwbólowe, albowiem ma bóle stawów, które odzywają się kilka razy w tygodniu. Bierze leki na potencję, ale dają umiarkowany skutek. Jego życie intymne nie jest tak satysfakcjonujące jak kiedyś.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS:

- z dnia 24.01.2011 r. powód został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do 31.01.2012 r.,
- z dnia 12.03.2012 r. za całkowicie niezdolnego do pracy do 31.03.2013 r.,
- z dnia 22.04.2013 r. za częściowo niezdolnego do pracy do 30.04.2014 r.
- z dnia 13.05.2014 r. za częściowo niezdolnego do pracy do 30.04.2016 r.

U powoda A. M. w wyniku wypadku rozpoznano stan po urazie wielonarządowym: wstrząśnienie mózgu, złamanie kości potylicznej, wieloodłamowe złamanie miednicy z rozejściem spojenia łonowego, uszkodzeniem stawów krzyżowo-biodrowych, wieloodłamowe złamanie końca bliższego kości łokciowej lewej z przemieszczeniem,

wieloodłamowe złamanie końca dalszego kości przedramienia lewego z przemieszczeniem, wieloodłamowe złamanie końca dalszego kości przedramienia prawego z przemieszczeniem, złamanie kłykcia przyśrodkowego kości piszczelowej lewej, wstrząsu pourazowego. Powód na skutek zdarzenia z dnia 11.06.2010 r. doznał rozległych obrażeń wymagających długiej hospitalizacji, leczenia operacyjnego, leczenia ambulatoryjnego, rehabilitacji. Przez okres około 2 lat wymagał intensywnego leczenia i rehabilitacji. W tym czasie występowały u niego problemy z poruszaniem, dolegliwości bólowe uszkodzonych stawów. Obecnie ze względu na zniekształcenia pourazowe stawów pracę fizyczną powód może wykonywać tylko w ograniczonym zakresie. Uszczerbek na zdrowiu w oparciu o załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. wynosi: 6% wg punktu 2 za złamanie bez przemieszczenia niewielkiego fragmentu czaszki, 5% wg punktu 10a za przebyty uraz mózgowia bez trwałych uszkodzeń, 30% wg punktu 96b za złamanie wieloodłamowe miednicy w odcinku przednim i tylnym z dobrym wynikiem leczenia, 8% wg punktu 119b za złamanie końca bliższego kości łokciowej z utrzymującym się deficytem wyprostu i zgięcia, 12% wg punktu 122b za złamania nadgarstka lewego ze zniekształceniem dużego stopnia i ograniczeniem ruchomości, 17% wg punktu 122b za złamanie nadgarstka prawego ze zniekształceniem dużego stopnia i ograniczeniem ruchomości (strona dominująca), 5% wg punktu 156 za złamanie stawu kolanowego lewego z obniżeniem powierzchni stawowej, uszkodzeniem łąkotki oraz chrząstki stawowej. Łączny trwały uszczerbek wynosi 83%. Udział w wypadku z dnia 11.06.2010 r. był przyczyną powstania u powoda zaburzeń adaptacyjnych, które nie wymagały leczenia specjalistycznego. Do chwili obecnej utrzymuje się u powoda amnezja, lęk w sytuacjach drogowych, konieczność zrezygnowania z dotychczasowego trybu życia, zaburzenia potencji i snu. Powód skarży się także na wahania nastroju. Uszczerbek na zdrowiu w sferze psychicznej wynosi 5%.

W wyniku zdarzenia z dnia 11.06.2010 r. uszkodzeniu uległ motocykl powoda marki H. (...) o numerze rej. (...), który posiadał wyposażenie dodatkowe w postaci tłumika tytanowego o wartości 1105,70 zł oraz zestawu owiewek o wartości 914,83 zł. Po wypadku, w dniu 28.07.2010 r., powód sprzedał motocykl w stanie uszkodzonym za kwotę 4800 zł. Uszkodzeniu uległy również: buty na motocykl firmy (...) o wartości 799 zł, kask marki S. o wartości 1649 zł, rękawice motocyklowe V. o wartości 579 zł a także kombinezon P. o wartości 999 zł.

Pismem z dnia 15.02.2013 r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu powodowi tytułem zadośćuczynienia kwoty 55 000 zł, z czego z uwagi na przyjęty stopień przyczynienia wypłacił mu kwotę 27 500 zł.

Pismem z dnia 20.02.2013 r. powód zwrócił się do pozwanego o ponowne rozpoznanie sprawy i wskazał, że zadośćuczynienie winno wynieść kwotę 300 000 zł.

W odpowiedzi na powyższe pozwany w piśmie z dnia 09.04.2013 r. wskazał, iż nie ujawniła się nowa krzywda ani nie zaistniały nowe okoliczności pozwalające pozwanemu na zmianę jego stanowiska w przedmiocie zabezpieczenia.

Z kolei pismem z dnia 11.04.2013 r. powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę odszkodowania z tytułu poniesionej szkody majątkowej polegającej na uszkodzeniu odzieży i akcesoriów, które powód miał na sobie w chwili wypadku.

Pozwany w odpowiedzi na zgłoszenie szkody majątkowej w piśmie z dnia 16.05.2013 r. przyznał powodowi kwotę 500 zł tytułem odszkodowania z tytułu uszkodzenia stroju motocyklowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania powoda A. M. (k. 176-177), świadków: J. W. (k. 149v-150), K. P. (k. 150-150v), A. P. (k.150v), J. M. (k. 150v-151), M. S. (k. 151-151v), opinie biegłych: specjalisty psychiatrii M. R. oraz psychologa M. W. (k. 185-187), specjalisty ortopedii i traumatologii narządu ruchu dr. n. med. G. S. (k. 222-224), biegłego sądowego z zakresu oceny stanu technicznego, skutków uszkodzeń, wyceny kosztów naprawy i wartości rynkowej pojazdów P. P. oraz dokumenty: opinię inż. Z. M. (k.14-17), dokumentację medyczną powoda (k. 33-45), orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 46-48, k. 105-106), pismo pozwanego z dnia 15.02.2013 r. (k. 49), pismo powoda z dnia 20.02.2013 r. (k. 50-52), pismo pozwanego z dnia 09.04.2013 r. (k.53-54), wycenę produktów www.moto-akcesoria.pl (k.55), potwierdzenie zakupu tłumika wraz z przelewem (k.56-57), przelewu dotyczącego zakupu zestawu owiewek (k.58), umowę sprzedaży motocykla (k. 59), zgłoszenie szkody majątkowej (k. 60-61), pismo pozwanego z

dnia 16.05.2013 r. (k. 83), pismo powoda z dnia 27.05.2014 r. (k. 107). Kartę informacyjną o zdarzeniu drogowym (k. 143), opinię lekarską (k. 144-146), dokumenty zawarte w aktach szkody.

Zeznania powoda A. M. i świadków: M. S., J. M., J. W., A. P., K. P. Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one rzeczowe i logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w tym opiniach biegłych z dziedziny psychiatrii, ortopedii i traumatologii oraz psychologii.

Za przydatne dla rozstrzygnięcia Sąd uznał opinie biegłych lekarzy oraz psychologa sporządzone na okoliczności dotyczące stanu zdrowia powoda, albowiem zostały one wykonane w sposób profesjonalny i kompletny, na podstawie badania powoda oraz dokumentacji medycznej, a ich wnioski są rzeczowe i logiczne. Również za w pełni profesjonalna uznać należało opinię biegłego sądowego z zakresu oceny stanu technicznego, skutków uszkodzeń, wyceny kosztów naprawy i wartości rynkowej pojazdów.

Zeznania świadków K. G. i Z. G. Sąd uznał za wiarygodne, aczkolwiek wobec stanowiska stron co do z jednej strony uznania odpowiedzialności przez pozwanego, a z drugiej strony przyznania 50% przyczynienia do szkody przez powoda okazały się być one zbyteczne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Dokumenty na podstawie których Sąd ustalił powyższy stan faktyczny, nie budziły zastrzeżeń co do swojej wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie w części.

Podstawą prawną roszczenia powoda jest przede wszystkim art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie natomiast z obowiązującym w dniu wypadku art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym z art. 36 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego oraz 50% przyczynienie powoda nie były okolicznościami spornymi przez strony. W tej sytuacji jedyną kwestią do rozstrzygnięcia pozostało ustalenie wysokości szkody powstałej na skutek zdarzenia z dnia 11.06.2010 r.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Z art. 445 § 1 k.c. wynika, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym, a więc w art. 444 k.c., tj. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

U powoda A. M. po wypadku w dniu 12.06.2010 r. wystąpił stan po urazie wielonarządowym: wstrząśnieniu mózgu, złamaniu kości potylicznej, wieloodłamowym złamaniu miednicy z rozejściem spojenia łonowego, uszkodzeniu stawów krzyżowo-biodrowych, wieloodłamowemu złamaniu końca bliższego kości łokciowej lewej z przemieszczeniem, wieloodłamowemu złamaniu końca dalszego kości przedramienia lewego z przemieszczeniem, wieloodłamowemu złamaniu końca dalszego kości przedramienia prawego z przemieszczeniem, złamaniu kłykcia

przysiódkowego kości piszczelowej lewej, wstrząsu pourazowego a nadto wystąpiły zaburzenia adaptacyjne. Do dzisiaj utrzymuje się amnezja, lęk w sytuacjach drogowych, niesprawność fizyczna. W momencie wypadku powód był zdrowym, sprawnym człowiekiem, miał 35 lat, prowadził własną firmę, zapewniał utrzymanie swojej rodzinie, w tym trójce dzieci. Po wypadku przez okres ponad 1 miesiąc, a potem jeszcze kilkakrotnie przebywał w szpitalach, gdzie przeszedł kilka zabiegów operacyjnych oraz rehabilitację. Wypadek i jego skutki były źródłem dolegliwości bólowych. Bóle w obrębie stawów oraz miednicy pojawiają się u powoda do dzisiaj i wymagają przyjmowania leków przeciwbólowych. Powód skarżył się na wahania nastroju, czuł się rozdrażniony, zrezygnowany, zmartwiony z powodu stanu zdrowia i zatroskany o przyszłość swojej rodziny. Przeżywał, że nie może uczestniczyć w opiece nad dziećmi, w tym nad niepełnosprawną – niewidomą córką. Wymagał sam opieki, był pampersowany, uzależniony od pomocy innych osób, co dla młodego dotąd niezależnego człowieka musiało być źródłem dodatkowych cierpień. Nadal jest zmartwiony tym, że nie może aktywnie uczestniczyć w życiu swoich dzieci, nie może jeździć z nimi na rowerze, obawia się czy stan zdrowia pozwoli mu na dalszą pracę i utrzymanie poziomu życia jaki zapewniał rodzinie przed wypadkiem, ponieważ odczuwa zmęczenie po pracy, wymaga dłuższego odpoczynku, nie może też wykonywać precyzyjnych napraw w warsztacie, który prowadzi i część zadań, które kiedyś wykonywał osobiście zmuszony jest jedynie nadzorować i powierzać do wykonania swoim pracownikom. Powód przed wypadkiem był osobą aktywną: jeździł na motocyklach, rowerze, uprawiał windsurfing, obecnie nie może uczestniczyć w tych zajęciach, gdyż odczuwa bóle i nie jest tak sprawny jak kiedyś- chodzi utykając. Również mniej satysfakcjonujące jest dla niego obecnie życie intymne, albowiem ma problemy z potencją. Obrażenia doznane przez powoda w wyniku wypadku w dniu 12.06.2010 roku spowodowały u powoda 88% uszczerbek na zdrowiu, z czego 83% związane jest ze stanem po urazie wielonarządowym a 5% jest wynikiem zaburzeń adaptacyjnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w tym rozmiar doznanych przez powoda cierpień fizycznych, długotrwałość leczenia oraz trwałość następstw wypadku, należy zdaniem Sądu uznać, że adekwatną do doznanego uszczerbku na zdrowiu i rozstroju zdrowia będzie kwota 260.000 zł, przy czym mając na uwadze 50% przyczynienie się powoda do szkody oraz wypłaconą na rzecz powoda kwotę 27.500 zł, do zapłaty na rzecz powoda pozostaje kwota 102.500 zł.

Powód wykazał również, że na skutek zdarzenia z dnia poniósł szkodę majątkową, albowiem w wyniku wypadku uległ uszkodzeniu jego motocykl, który został przez niego sprzedany w stanie uszkodzonym za kwotę 4800 zł. Powód wskazał, iż przed wypadkiem jego motocykl wart był 15 000 zł, a skoro odzyskał po jego sprzedaży kwotę 4800 zł to wartość szkody z tego tytułu wynosi 10.200 zł. Nadto powód domagał się zwrotu kosztów jakie poniósł w związku z dodatkowym wyposażeniem motocykla tj., zakupu tłumika tytanowego w kwocie 1105,70 zł oraz zestawu owiewek 914,83 zł. Z niekwestionowanej opinii biegłego P. P. wynika, iż wartość motoru na dzień szkody wynosiła kwotę 18 300 zł, a więc nie przewyższa to wartości jaką wskazał powód szacując szkodę. Również opinia biegłego potwierdziła, że motor, wbrew twierdzeniom pozwanego, posiadał dodatkowe wyposażenie w postaci tytanowego tłumika oraz zestawu owiewek, za które powód zapłacił kwotę 1105,10 zł oraz 914,83 zł. W wyniku wypadku uszkodzeniu uległy także:

- kask, którego wartość powód oszacował na kwotę 1649 zł,
- rękawice (...), których wartość powód oszacował na kwotę 579 zł,
- kombinezon (...), którego wartość powód oszacował na kwotę 999 zł.

Wysokość szkody oszacowanej przez powoda nie budziła wątpliwości, skoro wartość ich była niższa niż to wynikało z opinii biegłego. Powód nie wykazał jedynie aby szkoda z tytułu uszkodzenia butów na motocykl wyniosła tak jak podawał 1499 zł, albowiem biegły wskazała w opinii, że model butów jaki posiadał powód (co uwidocznione było na zdjęciu w aktach szkodowych) był inny niż wyceniony przez powoda i były one warte 799 zł, a nie jak podał powód 1499 zł. Wartość szkody wyniosła zatem: 15 000 zł + 1105 zł + 914,83 zł + 1649 zł + 579 zł + 999 zł + 799 zł. Od powyższej kwoty należało odliczyć kwotę jaką powód otrzymał z tytułu sprzedaży uszkodzonego motocykla tj, 4800 zł. Tak uzyskaną kwotę należało pomniejszyć o wysokość 50% przyczynienia się powoda do szkody oraz o kwotę jaką pozwany wypłacił mu tytułem odszkodowania tj., 500 zł. Z powyższego wyliczenia uzyskujemy kwotę 7623,26 zł.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 102.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty (**punkt 1 wyroku**) oraz kwotę 7.623,26 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 maja 2013 r. do dnia zapłaty (**punkt 2 wyroku**). .

Orzekając o odsetkach, Sąd miał na uwadze art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy

z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli. Pozwany po zgłoszeniu przez powoda pismem z dnia 20 lutego 2013 r. wniosku co do ponownego rozpatrzenia roszczeń o zadośćuczynienie, pismem z dnia 9 kwietnia 2013 roku poinformował o braku podstaw do dopłaty zadośćuczynienia. Zasadne jest zatem żądanie przez powoda odsetek w części dotyczącej zadośćuczynienia od 10 kwietnia 2013 roku. Zgłoszenie szkody majątkowej powód dokonał pismem z dnia 11 kwietnia 2013 roku, natomiast pozwany rozpoznał zgłoszenie pismem z dnia 16 maja 2013 roku, a zatem żądanie odsetek od 17 maja 2013 roku znajduje uzasadnienie w okolicznościach niniejszej sprawy.

Natomiast roszczenie powoda dotyczące zadośćuczynienia i odszkodowania w pozostałej części Sąd oddalił jako bezzasadne (**punkt 3 wyroku**).

O kosztach procesu należnych powodowi Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 461) zasądzając od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 9.619,72 zł. Powód wygrał proces w 84%, poniósł koszty w kwocie 12.141 zł (opłata sądowa od pozwu, zaliczka, koszty zastępstwa procesowego, opłata od pełnomocnictwa), a zatem zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu należy mu się zwrot od pozwanego kwoty 9.619,72 zł (12.141 x 84%), która została pomniejszona o koszty należne z tego tytułu pozwanemu ((...) 16% = 578,72) (**punkt 4 wyroku**).

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w (...): od powoda z zasądzonych mu roszczenia kwotę 20 zł i od pozwanego kwotę 104,98 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, stosownie do wyniku procesu (**punkt 5 wyroku**). Na koszty te składają się wydatki w części wypłaconej ze Skarbu Państwa i niepokrytej z zaliczek (koszty opinii biegłych).

Angelika Lewandowska